

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления
(мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>27.09.2017 г. - н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Д. Н. – бивш цивилен служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>04.12.2018 г. – н. д. № 1007/2018 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест и допълнение към него, подадени от прокурор при Апелативна прокуратура – Бургас, срещу нова въззивна присъда № 102 от 11.07.2018 г. по в.н.о.х.д. №</p>	<p>С решение № 229 от 28.01.2020 г. ВКС реши: Остава в сила въззивна присъда № 102 от</p>

<p>118/2018 г. на Апелативен съд – Бургас. Подсъдим за престъпления по служба и против правосъдието е И. С. Д. – началник на Териториален сектор „Борба с организираната престъпност“ гр. Стара Загора към ГДБОП – София.</p> <p>С присъда от 16.01.2018 г. по н.о.х.д. № 606/2016 г. на Окръжен съд – Сливен подсъдимият И. С. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление против правосъдието по чл. 289 от НК (склоняване на длъжностно лице от прокурорските органи да наруши свое служебно задължение във връзка с правораздаването) и му е наложено наказание в размер на една година „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението е отложено с изпитателен срок от три години.</p> <p>С присъдата подсъдимият И. С. Д. е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено при условията на продължавано престъпление (като длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б.,,а“ от НК, което заема отговорно служебно положение – главен инспектор) престъпление по служба по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С нова присъда от 11.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. на Апелативен съд – Бургас е отменена първоинстанционната присъда в частта, с която подсъдимият е признат за виновен, като същият е признат за невиновен и оправдан за извършването на престъплението против правосъдието по чл. 289 от НК, а в останалата част относно обвинението по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С подадения касационен протест и допълнение към него се заявяват касационните основания за допуснато нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила и се иска връщане на делото за ново разглеждане от първата инстанция, за да бъдат отстранени допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон, допуснати при постановяване на оправдателната присъда, като се иска подсъдимият да бъде признат за виновен.</p>	<p>11.07.2018 г., постановена по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. по описа на Апелативен съд – Бургас.</p> <p>Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>12.06.2019 г. – н. д. № 569/2019 г., П н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 203 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд са постъпили касационни жалби от защитниците на подсъдимия П. М. М. срещу решение № 36 от 24.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 895/2017 г. на САС.</p> <p>С присъда № 130 от 16.05.2017 г. по н.о.х.д. № 3533/2013 г. на СГС подсъдимият П. М. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – главен касиер на „А.К.Б.“, при условията на продължавано престъпление, присвоил чужди пари – собственост на „А.К.Б.“ в различни валути с обща левова равностойност в размер на 21 201 430 лева, поради което и на основание чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъден на 15 години „лишаване от свобода“, „конфискация“ на половината имущество, както и наказанията „лишаване от права“ по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 от НК – да заема отчетническа</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>и материално-отговорна длъжност в държавни и общински фирми и да извършва дейности на материална отговорност или отчетничество при същите работодатели за срок от 3 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът определя едно общо наказание от така наложените, а именно най-тежкото от тях – „лишаване от свобода“ в размер на 15 години. Съдът осъжда П. М. М. да заплати държавна такса върху уважения размер на иска в размер на 4%, а именно 848 057,20 лв.</p> <p>Тази присъда е обжалвана от защитника на подсъдимия М. и с решение от 24.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 895/2017 г. на САС присъдата е отменена в частта, с която подсъдимият П. М. М. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 316 вр. с чл. 309, ал. 1 във вр. с чл. 26 от НК. На основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК е прекратено наказателното производство, водено против П. М. М. в тази част, поради изтичане на предвидената давност за наказателно преследване, а в останалата част присъдата е потвърдена.</p> <p>В касационните жалби се отправя молба за отмяна на въззивното решение и за оправдаване на П. М. М. изцяло.</p>	
<p>19.09.2019 г. – н. д. № 653/2019 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Г. А. К. срещу решение № 89 от 14.05.2019 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена присъда от 04.02.2019 г. по н.о.х.д. № 2188/2018 г. на Окръжен съд – Пловдив.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен в това, че направил опит да даде подкуп – дар под формата на пари в размер на 150 лв., на полицейски органи, за да не извършат действия по служба, свързани с осъществяване на контролна дейност по Закона за движение по пътищата – да не му съставят актове за установяване на административни нарушения за управление на МПС след употреба на наркотични вещества и за управление на МПС, след като е лишен от това право по съдебен ред, като изпълнителното деяние е довършено, но не са настъпили предвидените в закона и искани от дееца общественоопасни последици на това престъпление по независещи от дееца причини. На основание чл. 304а във вр. с чл. 304, ал. 1 вр. с чл. 18, ал. 1 от НК вр. чл. 373, ал. 2 от НПК вр. чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от една година и осем месеца и глоба в размер на 3000 лв. Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен и в това, че в условията на повторност, след като е бил осъден с влязла в сила присъда за друго такова престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества, поради което и на основание чл. 343б, ал.4 вр. ал. 3 вр. чл. 28, ал. 1 от НК вр. чл. 373, ал. 2 от НПК вр. чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъден на една година „лишаване от свобода“, „глоба“ в размер на 700 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от една година.</p>	<p>С Решение № 146/05.02.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила решение № 89 от 14.05.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 168/2019 г. на Апелативен съд – Пловдив. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.</p>

<p>Признат е за виновен и в това, че без надлежно разрешително е държал високорискови наркотични вещества, като случаят е маловажен, поради което и на основание чл. 354а, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 вр. чл. 58а, ал. 5 вр. чл. 54 от НК му е наложено наказание „глоба“ в размер на 500 лв.</p> <p>На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е наложено едно общо най-тежко наказание, в размер на една година и осем месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал. 2 от НК съдът е присъединил наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от една година и наказанието „глоба“ в размер на 3000 лв.</p> <p>В жалбата се сочи касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание.</p>	
<p>20.09.2019 г. – н. д. № 627/2019 г., I н. о., докладчик: Галина Захарова, чл. 301 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело срещу подсъдимия Г. Н. Ц. за поискване и приемане на подкуп от длъжностно лице – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – София, отдел „Оперативни проверки“.</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена от защитник, срещу въззивно решение № 37 от 25.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 1250/2018 г. по описа на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда № 2827 от 11.06.2018 г. по н.о.х.д. № 190/2017 г. на Окръжен съд – Благоевград подсъдимият Г. Н. Ц. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 301 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (поискване и приемане на дар, който не му се следва, от длъжностно лице – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – София, отдел „Оперативни проверки“, извършено при условията на продължавано престъпление), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години, и наказание „глоба“ в размер на 2000 лева. Със същата присъда съдът е лишил подсъдимия от право да заема контролна дейност в държавни или общински органи за срок от две години.</p> <p>С решение № 37 от 25.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 1250/2018 г. на Софийския апелативен съд присъдата на първоинстанционния съд е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се заявяват всички касационни основания и се иска отмяна на въззивното съдебно решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд или налагане на по-леко наказание и отмяна на наложеното наказание „глоба“.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>25.11.2019 г. – н. д. № 1005/2019 г., II н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 304а от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело по жалби на подсъдимата Р. П., подадени чрез упълномощените ѝ</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>защитници, срещу въззивно решение № 223/30.05.2019 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда № 44/20.12.2017 г. по н.о.х.д. № 50/2017 г. на Софийския окръжен съд подсъдимата е призната за виновна по повдигнатото ѝ обвинение за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (предложила подкуп на полицейски органи, за да не извършат действия по служба), за което са ѝ наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и „глоба“ в размер на 1000 лева.</p> <p>Със същата присъда подсъдимата е призната за виновна по чл. 234, ал. 1, пр. 2 от НК (държала акцизни стоки без бандерол), за което са ѝ наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и „глоба“ в размер на 1830 лева.</p> <p>На основание чл. 23 от НК съдът е определил едно общо най-тежко наказание на подсъдимата в размер на 2 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 1830 лева.</p> <p>С въззивното решение по в.н.о.х.д. № 350/2019 г. Софийският апелативен съд е изменил първоинстанционната присъда в частта относно наложеното на подсъдимата наказание „лишаване от свобода“ за престъплението по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК, като е намалил размера на същото от 2 години на 1 година и 6 месеца; както и относно наложеното на подсъдимата общо най-тежко наказание за престъпленията по чл. 304а, вр. чл. 304, ал. 1 от НК и чл. 234, ал. 1 от НК, като е намалил размера на същото от 2 години на 1 година и 6 месеца. В останалата част присъдата на първоинстанционния съд е потвърдена.</p> <p>С касационните жалби се релевират всички касационните основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и оправдаване на подсъдимата, алтернативно връщане на делото за ново разглеждане или намаляване на наложеното наказание „лишаване от свобода“.</p>	
<p>03.12.2019 г. – н. д. № 971/2019 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 202 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на гражданския ищец срещу нова присъда № 2 от 31.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 833/2018 г. по описа на САС в частта относно гражданския иск.</p> <p>С присъда № 75 от 28.03.2018 г. по н.о.х.д. № 2383/2017 г. на СГС подсъдимият Х. М. Я. Т. (чуждестранен гражданин) е признат за виновен в извършването на: продължавано престъпление, в качеството на длъжностно лице – управител на търговско дружество, по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, а на основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК е наложено и наказание „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 2 години; при условията на продължавано престъпление, в качеството на управител на търговско дружество сключвал</p>	<p>С Решение № 227/12.02.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила въззивна присъда № 2 от 31.01.2019 г., постановена по в.н.о.х.д. № 833/2018 г. по описа на Софийския апелативен съд в</p>

<p>неизгодни сделки, от които са произлезли значителни вреди за представляваното от него търговско дружество – престъпление по чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът определил едно общо най-тежко наказание на подсъдимия в размер на 3 години „лишаване от свобода“, като на основание чл. 23, ал. 2 от НК присъединил допълнително наложеното наказание „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 2 години. С присъдата подсъдимият е осъден и да заплати на конституирания по делото граждански ищец сумата от 35 457,10 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди.</p> <p>С новата присъда на САС изцяло е отменена първоинстанционната и подсъдимият Х. М. Я. Т. е признат за невиновен в извършването на престъпленията, за които му е повдигнато обвинение, като е напълно оправдан. С присъдата е отхвърлен и предявеният от гражданския ищец иск.</p> <p>С подадената касационна жалба от гражданския ищец се атакува новата присъда в наказателната ѝ част поради допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон, като се иска отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на апелативния съд, както и по отношение на отхвърления граждански иск, като се иска неговото уважаване и присъждане в пълния му размер.</p> <p>По делото е постъпил и бланкетен касационен протест в срока за касационно обжалване, но същият е бил оттеглен от прокурора след запознаване с мотивите към новата присъда.</p>	<p>гражданско-отхвърлителната ѝ част. В останалата част присъдата е влязла в сила. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.</p>
<p>09.12.2019 г. – н. д. № 776/2019 г., III н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 253, ал. 7 вр. ал. 5 вр. ал. 3 и др. от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите съучастници Е. Е. М. и Д. А. срещу произнесеното от Софийския апелативен съд въззивно решение № 33 от 02.05.2019 г. по в.н.о.х.д. № 7/2018 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № С–155/2011 г. на СГС. С нея подсъдимата Е. Е. М. е призната за виновна за извършени престъпления по чл. 253, ал. 7 вр. ал. 5 вр. ал. 3, т. 2 и т. 3 вр. ал. 2 от НК (длъжностно лице, в кръга на службата му, получило повече от два пъти имущество – пари в особено големи размери – 1 590 378 418,08 лева, за които знаело, че е придобито чрез престъпление, което не попада под наказателна юрисдикция на Република България), по чл. 250 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (превеждане на суми извън страната по банков път, използвайки неистински, преправен документ или документ с невярно съдържание) и по чл. 251, ал.1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (неизпълнение на задължение за деклариране на парични средства, пренасяни през границата на страната, която е външна граница на Европейския съюз, и стойността на предмета на престъплението е в особено големи размери). С присъдата подсъдимият Д. А. е признат за виновен за извършени престъпления по чл. 253, ал. 7 вр. ал. 5 вр.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>ал. 3, т. 2 и т. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК (извършване на финансова операция или сделка с имущество или прикриване на произхода, местонахождението, движението или действителните права върху имуществото – пари в особено големи размери – 1 590 378 418,08 лева, за което извършителят знае или предполага, че е придобито чрез престъпление и което не попада под наказателна юрисдикция на Република България), по чл. 250 вр. чл. 20, ал. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (превеждане на суми извън страната по банков път, използвайки неистински, преправен документ или документ с невярно съдържание, в качеството на помагач).</p>	
<p>10.12.2019 г. – н. д. № 970/2019 г., III н. о., докладчик: Антоанета Данова, чл. 282 от НК Касационното производство е иницирано по касационен протест от Софийската апелативна прокуратура и касационна жалба от подсъдимата А. Б. Р. – съдия в гр. Видин, срещу въззивно решение от 28.03.2019 г. по в.н.о.х.д. № 554/2018 г. на САС, с което е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 4962/2016 г. на СГС. С нея подсъдимата е призната за виновна за извършено престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК (длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение, наруши или не изпълни служебните си задължения или превиши властта си, да набави за себе си или за друго облага). Подсъдимата е осъдена на 6 месеца „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на наказанието е отложено за срок от 3 години. В останалата част по обвинението подсъдимата е призната за невиновна.</p> <p>В касационния протест се изтъкват доводи за явна несправедливост на наложеното наказание, като се прави искане за увеличаване на размера му и налагане на наказание „лишаване от право да се заема определена държавна или обществена дейност“ по аргумент на чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК.</p> <p>В касационната жалба и допълнението към нея се изтъкват доводи за допуснати нарушения на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване на правото на защита спрямо подсъдимата. Прави се искане за оправдаване на А. Б. Р. или отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>С Решение № 244/05.02.2020 г. ВКС реши: Оставя в сила решение № 133 от 28.03.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 554/2018 г. по описа на Софийския апелативен съд. Решението не може да се обжалва.</p>
<p>12.12.2019 г. – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни жалби на подсъдимия К. К. срещу решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВНАС), с което частично е изменена присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.</p> <p>ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г.</p>	<p>Спряно поради заболяване на подсъдимия.</p>

<p>отменя решение от 19.05.2016 г. по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВнаС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.</p> <p>С присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъдил на 10 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието в затворническо общежитие от закрит тип.</p> <p>На основание чл. 203, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 съдът е лишил подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и лишаване от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.</p> <p>С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от подсъдимия е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложените наказания „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. Подсъдимият е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.</p> <p>С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.</p>	
<p>18.12.2019 г. – н. д. № 1126/2019 г., II-ро н. о., докладчик: Елена Авдева, чл. 254а от НК Касационното производство е инициирано по касационен протест срещу произнесено от</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>Апелативния специализиран наказателен съд въззивно решение № 40 от 10.10.2019 г. по в.н.о.х.д. № 209/2019 г., с което е потвърдена присъда от 30.01.2019 г. по н.о.х.д. № 1221/2018 г. на Специализирания наказателен съд.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият П. С. А. – кмет на община Радомир, е признат за невиновен, като е оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 254а, ал. 2, вр. ал. 1 от НК (длъжностно лице, което в нарушение на бюджетен закон или подзаконов акт по прилагането му се разпореди с бюджетни средства с целево предназначение, при което са настъпили вредни последици за общината).</p> <p>С касационния протест се изтъква довод, че не е налице основанието за приложение на чл. 9 от НК – малозначителност на извършеното деяние. Прави се искане да се отмени въззивното решение и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд.</p>	
<p>27.01.2020 г. – н. д. № 952/2019 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 283а от НК</p> <p>Делото е иницирано по касационни жалби на подсъдимите Д. М. Х. и П. Л. Г. срещу решение № 82/19.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 110/2019 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда от 21.09.2018 г. по н.о.х.д. № 35/2015 г. на Окръжен съд – Добрич Д. М. Х. е признат за виновен в това, че: в условията на продължавано престъпление в качеството на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – областен управител на Област Добрич, нарушил служебните си задължения, регламентирани в Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост, с цел да набави облага за други лица, от което са настъпили значителни вредни имуществени последици за държавата в общ размер на 150 002,48 лева и престъплението е свързано с продажба на държавна собственост, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, както и наказание „глоба“ в размер на 2000 лева; в условията на продължавано престъпление, като извършител, в съучастие с П. Л. Г., като помагач, превишил властта и правата си, като извършил действия от компетентността на СБР „Тузлата“ ЕООД в лицето на министъра на здравеопазването, с цел да набави облага за други лица и от това са настъпили значителни вредни имуществени последици за СБР „Тузлата“ ЕООД в общ размер на 665 743,44 лева, случаят е особено тежък и престъплението е свързано с продажба на собственост на юридическо лице, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца, както и наказание „глоба“ в размер на 2500 лева.</p> <p>Със същата присъдата П. Л. Г. е признат за виновен в това, че: в условията на продължавано престъпление, като извършител в качеството на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – директор на Дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост“ – гр.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>Добрич, в съучастие, като помагач на Д. М. Х., улеснил последния да превиши властта и правата си, извършвайки действия от компетентността на СБР „Тузлата“ ЕООД в лицето на министъра на здравеопазването, с цел да набави облага за други лица и от това са настъпили значителни вредни имуществени последици за СБР „Тузлата“ ЕООД в общ размер на 665 743,44 лева, случаят е особено тежък и престъплението е свързано с продажба на собственост на юридическо лице, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца, както и наказание „глоба“ в размер на 2500 лева; в условията на продължавано престъпление, в съучастие, като помагач на Д. М. Х., улеснил последния да наруши служебните си задължения, регламентирани Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост, с цел да набави облага за други лица, от което са настъпили значителни вредни имуществени последици за държавата в общ размер на 135 102,48 лева и престъплението е свързано с продажба на държавна собственост, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и наказание „глоба“ в размер на 2000 лева.</p> <p>На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимите Д. М. Х. и П. Л. Г. е определено да изтърпят най-тежкото наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца, отложено с изпитателен срок от 5 години. Присъединено е наказанието „глоба“.</p> <p>С решението на Апелативен съд – Варна присъдата на първоинстанционния съд в частта относно осъждането на подсъдимите Д. М. Х. и П. Л. Г. е изцяло потвърдена.</p> <p>В касационните жалби се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като въз основа на това се правят искания за отмяна въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция.</p>	
<p>30.01.2020 г. – н. д. № 1156/2019 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 311 от НК</p> <p>Касационното производство е образувано по обща жалба на защитниците на двамата подсъдими – С. П. С. и Ц. И. С., против акта на въззивната инстанция, с който е отменена първоинстанционната присъда и вместо нея е постановена нова присъда № 21 от 18.09.2019 г. по в.н.о.х.д. № 326/2019 г. на Окръжен съд – Ловеч. С нея подсъдимият С. П. С. – бивш кмет на кметство с. Дерманци, област Ловеч, е осъден на 3 месеца „лишаване от свобода“, с отлагане изпълнението на наказанието за изпитателен срок от 3 години, за извършено престъпление по чл. 311, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което в кръга на службата си състави официален документ, в който удостовери неверни обстоятелства, с цел да бъде използван този документ като доказателство за тия обстоятелства). С новата присъда е осъден и подсъдимият Ц. И. С. за престъпление по чл. 316 вр. с чл. 311, ал. 1 от НК.</p> <p>С първоинстанционната присъда № 7 от 10.04.2019 г. по н.о.х.д. № 240/2018 г. на Районен съд –</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>Луковит подсъдимият С. П. С. е осъден за престъпление по чл. 311, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК, като не му е наложено наказание поради изтичане на предвидената в закона давност, и е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 311, ал. 1 от НК. Със същата присъда подсъдимият Ц. И. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 316 вр. с чл. 311, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК, като не му е наложено наказание поради изтичане на предвидената в закона давност, и е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 316 вр. с чл. 311, ал. 1 от НК.</p> <p>С касационната жалба са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 3 от НПК – нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания, с искане за отмяна на новата присъда.</p>	
<p>17.02.2020 г. – н. д. № 1108/2019 г., I н. о., докладчик: Евелина Стоянова, чл. 282 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия С. И. О. (кмет на с. Одърне, община Пордим) срещу въззивна присъда № 200 от 30.09.2019 г. по в.н.о.х.д. № 250/2019 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с която е отменена първоинстанционната присъда № 28 от 12.06.2019 г. по н.о.х.д. № 931/2018 г. на Окръжен съд – Плевен.</p> <p>С въззивната присъда подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 282, ал. 2, пр. 2 от НК (длъжностно лице, което превиши властта си с цел да набави за друго облага и от това са настъпили значителни вредни последици). С въззивната присъда на подсъдимия С. И. О. му е наложено наказание от 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен за срок от 3 години.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, тъй като деянието не съставлява престъпление. Прави се искане да се отмени присъдата на Апелативен съд – Велико Търново и подсъдимият да бъде оправдан изцяло.</p>	Обявено за решаване.
<p>19.02.2020 г. – н. д. № 36/2020 г., I-во н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 343б от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Е. М. Р. срещу решение № 168 от 04.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 333/2019 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда № 17 от 21.08.2019 г. по н.о.х.д. № 129/2019 г. на Окръжен съд – Търговище подсъдимият Е. М. Р. е признат за виновен в това, че управлявал чуждо моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 на хиляда, поради което на основание чл. 343б, ал. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 НК му наложил наказание от 2 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 600 лв., като на осн. чл. 58а НК е намалил с 1/3 и е постановил окончателно наказанието от 1 година и 4 месеца „лишаване от свобода“.</p>	

<p>Със същата присъда е признат за виновен да е дал подкуп в размер на 100 лв. на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – полицейски орган, за да не извърши задължение по служба – да не състави актове за установяване на административни нарушения, поради което на основание чл. 304а НК вр. 304, ал. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 НК му е наложено наказание от 4 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 5000 лв., като на осн. чл. 58, ал. 1 НК съдът е намалил наложеното наказание с 1/3 и е постановил окончателно наказание от 2 години и 8 месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал. 1 НК съдът е определил едно общо наказание – 2 години и 8 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 5000 лв.</p> <p>Присъда е изцяло потвърдена от Апелативен съд – Варна с решение № 168 от 04.12.2019 г.</p> <p>В жалбата се съдържа молба за отмяна на въззивното решение като явно несправедливо и в нарушение на материалния и процесуалния закон и се иска намаляване на размера на наложеното наказание, като се отложи изтърпяването му на основание чл. 66, ал. 1 от НК.</p>	
<p>21.02.2020 г. – н. д. № 50/2020 г., II-ро н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 283 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимата Р. Ж. – прокурор в Окръжна прокуратура – Добрич, срещу въззивното решение от 22.11.2019 г. по в.н.о.х.д. № 230/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд.</p> <p>С присъда от 26.03.2019 г. по н.о.х.д. № 3074/2018 г. на Специализирания наказателен съд подсъдимата е била призната за невиновна в извършването на престъпление по чл. 283, пр. 2-ро от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице – прокурор в Окръжна прокуратура – Добрич, използвала своето служебно положение, за да набави за друго противозаконна облага. Със същата присъда подсъдимата е призната за виновна в това, че при условията на продължавано престъпление с три деяния, пред съд и друг надлежен орган на властта, като свидетел устно и съзнателно е потвърдила неистина – престъпление по чл. 290, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С обжалваното въззивно решение АСНС изменя присъдата, като увеличава срока на наложените с присъдата пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ на 1 година и 6 месеца. В останалата част присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба алтернативно се иска връщане на делото за разглеждане от друг състав на АСНС, оправдаване или намаляване на наложеното наказание.</p>	
<p>24.02.2020 г. – н. д. № 48/2020 г., I н. о., докладчик: Николай Дърмонски, чл. 220 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на прокурор срещу въззивно решение № 451 от 18.11.2019 г. по в.н.о.х.д. № 754/2019 г. на Софийския апелативен съд.</p>	

<p>С присъда № 1107 от 06.03.2019 г. по н.о.х.д. № 69/2018 г. на Окръжен съд – Благоевград подсъдимият В. Й. В. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 220, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в качеството си на председател на сдружение с идеална цел в частна полза с наименование „Териториална организация на научно-техническите съюзи – Благоевград“ съзнателно е сключил неизгодна сделка, като е учредил вещно право на ползване за сумата от 10 000 лв. и от това е произлязла значителна вреда за същото сдружение в размер на 3 120 374,03 лв., като случаят е особено тежък.</p> <p>С решение № 451 от 18.11.2019 г. по в.н.о.х.д. № 754/2019 г. на САС оправдателната присъда е потвърдена.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на въззивното съдебно решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.</p>	
<p>25.02.2020 г. – н. д. № 32/2020 г., III-то н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 202 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от подсъдимия и неговия защитник срещу решение № 167 от 04.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 201/2019 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда № 44 от 31.10.2016 г. по н.о.х.д. 393/2016 на Окръжен съд – Русе подсъдимият Р. А. Х. е осъден за четири престъпления, извършени от него в качеството му на длъжностно лице – кмет на община Ветово. Първото е по чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление) – присвояване на поверени му да управлява чужди пари, като за улесняването му извършил друго престъпление, за което не се предвижда по-тежко наказание, като от това са произлезли значителни вреди за община Ветово, за което му е наложено наказание 3 години „лишаване от свобода“, „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 години и „лишаване от право да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности“ за срок от 5 години. Второто е по чл. 220, ал. 1 от НК – сключване на неизгодна сделка, от която са произлезли значителни вреди за община Ветово в размер на 28 311,36 лева, за което му е наложено наказание 3 години „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 години. Третото – по чл. 219, ал.1 от НК – безстопанственост, от която са последвали значителни щети за община Ветово в размер на 61 933,30 лева, за което му е наложено наказание 1 година „лишаване от свобода“ и глоба от 1500 лв. Четвъртото – по чл. 282, ал. 1 от НК – длъжностно престъпление, за което му е наложено наказание 2 години „лишаване от свобода“. За всички престъпления на основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо наказание – 3 години „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 години. Към него са присъединени наказанията: „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 години, „лишаване от право да упражнява професии, свързани с пазене</p>	

<p>или управление на чужди пари, вещи или други ценности“ за срок от 5 години и глоба в размер на 1500 лв. Със същата присъда подсъдимият е осъден да заплати сумата от 98 966,54 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, на община Ветово.</p> <p>С обжалваното решение Апелативен съд – Варна е изменил първоинстанционната присъда, като е приложил закон за по-леко наказуемо престъпление и деянието е преквалифицирано от такова по чл. 202, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК в такова по чл. 220, ал. 1 от НК и на основание чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 от НК му е наложено наказание от 1 година „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 3 години. Със същото решение е намален размерът на наложеното наказание „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ от 5 на 3 години, а в частта, с която е наложено наказание по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК – лишаване от право да упражнява дадена професия, присъдата е отменена. С въззивното решение е намалено и присъденото обезщетение от 98 966,54 лв. на 67 995,96 лв. Присъдата е потвърдена в останалата част.</p> <p>Настоящото касационно производство е трето по реда си, след като ВКС се е произнесъл с решение № 213 по к.н.д. № 813/2017 г. и с решение № 267 по к.н.д. № 1029/2018 г.</p> <p>С жалбата се иска отмяна на въззивния съдебен акт в наказателната част и оправдаване на подсъдимия, както и отмяна на частта, с която съдът се е произнесъл по гражданския иск.</p>	
<p>27.02.2020 г. – н. д. № 692/2019 г., III н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. С. М. срещу решение № 179 от 30.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 915/2018 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъда от 23.04.2018 г. по н.о.х.д. № 400/2017 г. на Окръжен съд – Благоевград. С нея подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпления по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 от НК (в качеството му на длъжностно лице, при условията на продължавано престъпление, присвоил чужди пари, връчени в длъжностното му качество да ги пази и управлява, като за улесняване на присвояването е извършил други престъпления, за които по закон не се предвижда по-тежко наказание) и по чл. 210, ал. 1, т. 1, пр. 1 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление, с цел да набави за себе си имотна облага, използвайки заблудението и неосведомеността на клиенти на банка, представлявана от подсъдимия И. С. М., причинил на същите имотна вреда в големи размери).</p> <p>С жалбата са развити доводи за допуснати от Софийския апелативен съд нарушения на закона, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост. Претендира се отмяна на обжалваното решение и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно се иска</p>	

изменение на решението на въззивния съд.	
<p>27.03.2020 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н., срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p> <p>С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Д. Н. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на подсъдимия Д. Н. е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години.</p> <p>На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>На подсъдимия Д. Н. са присъдени и направените по делото разноски.</p> <p>Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н.</p> <p>С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p>	